

A váci nemzeti könyvespavilon ügyirata

A „Pavilon-ügyirat”

avagy a Bogár és társa Bt. – Vác Önkormányzat közterület-használati jogvita

A „Pavilon-ügyirat”

avagy a Bogár és társa Bt. – Vác Önkormányzat közterület-használati jogvita

1.

A Bogár és társa Bt. (Tulajdonos) 2004. június 1-én szabályos adásvétel útján megszerezte Vácott, a Széchenyi utcában működő mobilizálható könyves (napilap és hetilap, folyóirat, könyv, levelezőlap, egyes ünnepekhez kapcsolódó alkalmi cikkek árusítását végző) pavilon, mint ingóság tulajdonjogát. A pavilon ezt megelőzően évekig ugyanazon a 6 m² közterületen működhetett, egészen 2004. december 31-ig.

A pavilonban a Tulajdonos olyan árukat forgalmazott, amelyek a magyar nyelv, irodalom, művészet, történelem és a hagyományok ápolását és terjesztését segítik elő. A helyiek és a környékeliek csak a „Nemzeti pavilonnak” hívják, és rendszeresen látogatják.

A pavilon maga a város vezetése által korábban jóváhagyott megjelenésű „egyen-pavilon”, amelyből több is található a városban, többek között árusít a Széchenyi utcában egy másik hasonló pavilon is – ponyvaregényeket.

2.

Évekkel ezelőtt indult Vácott a Fötér-program, amelynek célja a váci Nagytemplom előtti Fötér uniós támogatásból való megújítása és megszerkesztése volt. A földmunkák megkezdésekor kiderült, hogy a tér területén egykor templom állott, amelynek falai jó építésben vannak, és nagy régészeti értéket képviselnek. A jogszabályoknak megfelelően megindult tehát a feltárás, amely azonban időben nagyon elhúzódott, a késedelem meghaladta a másfél évet.

Vác város 22/1994. (VI. 13.) számú Önkormányzati rendelet (a továbbiakban Önk. r.) 12. § (3) bekezdése szerint a határozott idő lejáratá előtt 15 nappal benyújtott kérelemre meghosszabbítható a határozott idejű közterület-használati engedély.

2004. december 31-én tehát lejárt a Tulajdonos közterület használati engedélye, amit rendelet szerint a lejárat előtt legalább 15 nappal kellett meghosszabbítani kérni. A Tulajdonos gondosan járt el, december 16-a helyett már november 29-én beadta kérelmét az Önkormányzathoz, hogy az engedélyt megkapja.

Közismert Vácott, hogy a Polgármester Úr hazafiassága hagy „némi” kívánni maga után valót, azonban az ügyben előállott következmények minden képzeletet felülmúltak, és a pártállami idők jogállamiságát idézték, azaz egy jogszabály csak akkor kötelez, ha a hatalomnak ez éppen érdeke...

Időközben, 2004. tavaszán kiderült, a Fötér program finanszírozása sem mentes döccenőktől, az utolsó, 800 millió forintos részletre vonatkozó szerződést csak áprilisban kötötte meg az önkormányzat.

3.

A Tulajdonos tehát 2004. június 1-től 2004. december 31-ig rendelkezett közterület-használati engedéllyel a pavilon elhelyezésére Vácott, a Széchenyi u. 7. szám előtt.

Kérelmező kérelmét 2004. november 29-én, tehát több mint 30 nappal előzetesen terjesztette elő az önkormányzatnál annak érdekében, hogy a határozott idejű közterület-használati engedélyt határozott idejűvé változtassa az önkormányzat, illetve határozott időre, 2005. december 30-ig hosszabbítsa meg.

Az első fokon eljáró polgármester határozatával a közterület-használati engedély meghosszabbítása iránti kérelmet elutasította, az Önk. r. 16. § (1) bekezdésére hivatkozással, mivel a Fötér program keretében a Széchenyi utcában is közérdekű területrendezési munkálatok végzésére lesz szükség, ami a pavilon további működtetését nem teszi lehetővé.

A pavilont 2004. december 31-én be kellett zárni.

Természetesen, a Széchenyi utcában semmiféle munkálatok nem kezdődtek sem akkor, sem máskor, más

pavilonok vígan üzemelhettek tovább, az utcai árusok minden akadály és figyelmeztetés nélkül pakolhatják ki jellegtelen papírdobozban rongyaikat, napszemüveg-tartó kereteiket és egyéb vitrinjeiket.

A rendeletben természetesen benne van, hogy közérdekből a polgármester bármikor korlátozhatja illetve az engedélyt vissza is vonhatja.

A polgármester így a Főtér munkálataira hivatkozással a kérelmet elutasította, és a pavilon eltávolítására szólított fel.

4.

Kérelmező a polgármester határozata ellen fellebbezett, az eljárásra hatáskörrel Vác város képviselőtestülete rendelkezett, amely Bogár és társa Bt. fellebbezését egyéb visszasságok mellett elutasította.

Történt ugyanis, hogy a Tulajdonos jelezte, hogy az őt érintő ügyben az önkormányzati ülésen részt kíván venni. Az önkormányzat – bár megtehetette volna, nem tette, előrehozhatta volna a napirendi pontot, 4 órán át várakoztatta a megjelent tulajdonost és jogi képviselőjét, majd ezt követően a jegyző kijelentette, hogy mégsem lehet senki sem jelen, mert az önkormányzat hatósági jogkörében jár el, és az ülés zárt ülés.

A tulajdonos fellépésére aztán mégsem volt olyan zártkörű ez az ülés, mert a jogi képviselő 5 perces felszólalás erejéig elmondhatta, amit szeretett volna, és akkor kizavarták a teremből.

A képviselőtestület a fellebbezést elutasította annak ellenére, hogy Bogár és társa Bt. szolgáltatása az Önk. r. 1. § (2) bekezdése a) pontja szerinti olyan fontos közérdek, amely a település vagy annak nagyobb része lakossági ellátását biztosítja.

Ennek igazolására a tulajdonos aláírásgyűjtésbe kezdett, és 3 hét alatt 1080, azóta pedig több mint 2000 aláírást gyűjtött össze annak érdekében, hogy a pavilon fontos szolgáltatást nyújt, olyan árukat, termékeket forgalmaz ott a tulajdonos, amelyek máshol a közelben nem kaphatók. Az aláírások egyben igazolják azt is, hogy az aláírók ötöde nem váci illetőségű, hanem a környező települések lakosa, és akadt olyan is, aki elsősorban csak a pavilon miatt jött Vácra, és ha már ott járt, mást is vásárolt. A pavilon tehát egy jó vonzerőt jelentett.

Mindez a polgármesternek nem volt annyira fontos, mint az, hogy egy ilyen nemzeti cikket árusító pavilon működjön Vácott egy forgalmas helyen.

Egyértelművé vált, hogy a polgármester célja, hogy a pavilon működését ellehetetlenítse, és kényszerítse, hogy költözzön máshová, ahol a bevételei harmadára-negyedére esnek, és majd magától felhagy az üzleti tevékenységgel.

Az önkormányzat tehát másodfokon is elutasította a Tulajdonos kérelmét, most a gyalogosforgalom aránytalan akadályozására, mint közérdekre hivatkozva. A határozat indokolása teljesen légből kapott, és valótlan, amint azt a bíróság is megállapította.

Nos, az önkormányzat rossz lóra tett azzal, hogy jogvitába szállt a Tulajdonossal, amint azt a következők igazolják:

5.

A Tulajdonos három fronton „támadott”, egyrészt közigazgatási pert indított az önkormányzat ellen, másrészt próbára tette a jelenlegi kormányzat által életre hívott Egyenlő Bánásmód Hatóság ingerküszöbét, végül megkereste az ombudsmant is.

6.

A közigazgatási perben nagyon rövid és velős érveléssel, fényképekkel, aláírási ívekkel felfegyverkezve a Tulajdonos egyértelműen igazolta, hogy az önkormányzat valótlan indokolással utasította el a Tulajdonos kérelmét – és ezt a bíróság is így látta, megállapította, hogy az önkormányzat eljárása jogellenes volt, a határozatokat hatályon kívül helyezte, az önkormányzatot magas összegű perköltség megfizetésére kötelezte.

Nem szabad feledni, hogy az önkormányzat eljárása miatt a Tulajdonos a jól ismert helyszínen nem árusíthatott, így a Tulajdonost jelentős kár érte, bevételkiesést szenvedett el. Az ítélet ellen már nincs helye fellebbezésnek, így most már csak az önkormányzaton múlik, hogy milyen utat választ, továbbra is ragaszkodik a korábbi álláspontjához, vagy szembe találja magát egy komolyabb kártérítési perrel, amelynek nem kétséges a kimenetele.

Ahogy a bíróság fogalmazott, az önkormányzat nem győzte meg arról, hogy indokolt volt a kérelem elutasítása, figyelemmel a rengeteg vásárlóra és többi pavilon zavartalanságára.

Ezen a fronton tehát az önkormányzat csúfos vereséget szenvedett, és az ügynek még messze nincs vége.

Az önkormányzat egy időben hivatkozott arra is, hogy a pavilonnak nincs működési engedélye. A Tulajdonos azonban ezen hivatkozást gyorsan megdöntötte, hiszen a kérdés egyszerűen attól függ, hogy a pavilon van-e rögzítve a földhöz, avagy sem.

Az önkormányzat végtelenül dilettáns hozzáállását tanúsítja, hogy ha kell működési engedély, akkor ezek szerint le van rögzítve a pavilon a földhöz. Ha viszont le van rögzítve (úgy mint egy téглаépület) akkor hogy vigye el onnan a Tulajdonos? Az pedig már mellékes, hogy ha le van zárva a pavilon hatósági pecséttel, akkor ugye ne is működik a pavilon, akkor miért lenne szükség működési engedélyre?

Érdekes kérdések ezek, de annyira azért nem nehezek, hogy az egyszeri halandó ne értené őket. Így minden bizonnyal földöntúliak dolgoznak a polgármesteri hivatalban. Akkor már akár vissza is mehetnének oda, ahonnan jöttek.

A bíróság döntése után a Tulajdonos felhívta az Önkormányzatot, hogy szíveskedjen a bíróságítéletének megfelelő határozatot hozni. Az Önkormányzat azonban továbbra sem tágít határozott célja mellől, és a pavilont a helyszínről el kívánja távolítani. Ennek szellemében született meg a bíróság ítélete miatt egy újabb első fokú határozat, amelyet a Tulajdonos ismételtelen kénytelen volt megfellebbezni, annak törvénytelen indokolása miatt.

Az önkormányzat utolsó lépésként felszólította a Tulajdonost, hogy a pavilont távolítsa el a helyszínről, mert nincs használatbavételi engedélye. Tulajdonos a felszólításnak erejéhez mérten fog tudni eleget tenni, nem egyszerű dolog ugyanis egy 2x3 méteres, többmázsás pavilont álagsérelem nélkül arrébb vinni. Az ügy tehát a kedvezőtlen fordulat után tovább folyik.

7.

Más a helyzet a közismerten balliberális gondolkodású Furmann Imre által képviselt Egyenlő Bánásmód Hatósággal kapcsolatban.

Az erről szóló jogszabályok lehetővé teszik ilyen diszkriminatív helyzetekben a Hatóság megkeresését.

A Tulajdonos is ezt tette egy alapos és meggyőző, jogszabályokkal és tényképekkel gazdagított kérelemmel, amelyben kérte, hogy állapítsa meg a Hatóság a diszkriminációt és éljen a törvényben biztosított jogaival.

A Hatóság egy jogtörténeti kuriózumnak is beillő határozatban utasította el a Tulajdonos kérelmét, és arra hivatkozott, hogy egy betéti társaságot, mint amilyen a Tulajdonos is, nem illet meg a törvényi védelem, és vele szemben nem lehet helye diszkriminációnak.

Sajnálatos a Hatóság szemszögéből, hogy pont a törvény első paragrafusa szól arról, hogy a törvény hatálya minden személyre kiterjed, legyen az természetes személy (ember), jogi személy, vagy más cég (pl. egy betéti társaság).

Érdemben tehát nem is foglalkozott a kérelemmel, majd a bíróságra került az ügy, ahol igen érdekes körülmények között a Tulajdonos kérelmét megint csak elutasították, de most teljesen más hivatkozással, ami perjogilag teljesen jogellenes.

Mivel ezen ítélet ellen sincs helye jogorvoslatnak, így a Tulajdonos a Legfelsőbb Bírósághoz fordult jogorvoslatért, bízva abban, hogy végre joghoz értő kezek közé kerül az ügye, és megalapozott döntés születhet. Erre a Legfelsőbb Bíróság bírái minden bizonnyal készek is, figyelemmel arra, hogy a benyújtott felülvizsgálati kérelem az első, ún. egyesbírói szűrősen átesett, és felülvizsgálatra alkalmasnak találtatott. Így Tulajdonos bizkodva néz az érdemi döntés elé.

8.

A Tulajdonos emellett megkereste az önkormányzat eljárása miatt az ombudsmant is, aki rövid idő után válaszában tájékoztatta a Tulajdonost, hogy az önkormányzat eljárásának jogszerűségét a felettes Hivatal, a Pest Megyei Közigazgatási Hivatal vizsgálja, a kérelmet oda továbbította ugyanis. Az ügyben további információval nem rendelkezik Tulajdonos, de bízik a mielőbbi kedvező elbírálásban.

9.

Jelenleg tehát az ügyirat röviden ennyiben összefoglalható, természetesen az ügyben született határozatok némelyike egy jogász számára további szakmai érdekességeket tartalmaz.

10.

Időközben 2006. márciusában kelt beadványában a Hatóság a Legfelsőbb Bíróság előtt is megvédhetőnek tartotta azon álláspontját, hogy egy Bt. nem rendelkezhet olyan személyes tulajdonságokkal, amelyek megalapozhatják a

Hatóság eljárását. A Hatóság most is megfelelkezik az általa idézett jogszabályhely (Ebktv. 8. §) t) pontjáról, amely szerint lehetséges az egyenlő bánásmód megsértése az érintett egyéb helyzete, tulajdonsága vagy jellemzője (a továbbiakban együtt: tulajdonsága) alapján is. Rövidesen elválik, hogy az, hogy belefér-e ebbe a tág kategóriába az, és minősül-e az egyéb helyzetnek, vagy jellemzőnek, hogy az érintett határozott, nem pedig határozatlan idejű közterülethasználati engedéllyel rendelkezik.

11.

2006. márciusában az Önkormányzat megismételte a másodfokon is az elutasítást, tehát kérelmező ismét perben lesz kénytelen kikényszeríteni az önkormányzat jogszerű eljárását, különösen arra figyelemmel, hogy az önkormányzat írásban egyértelműen tudtára adta kérelmezőnek, hogy a pavilont el fogja rövidesen szállítani a helyszínről, ha ez nem történik meg önként. A pavilon így elszállításra került, amelynek költségeit minden reményünk szerint rá fogjuk tudni terhelni az önkormányzatra, amennyiben az elszállítás előzményekénti határozat jogszerűtlensége ismét megállapításra kerül a bíróság által.

12.

A Pest Megyei Bíróság 2007. április 12-én hozott jogeros ítéletével ismételen hatályon kívül helyezte az Önkormányzat határozatait, immár megállapítva azt is, hogy az Önkormányzat megsértette az egyenlő bánásmód követelményét, és mindaddig megsérti, amíg más kereskedelmi egységekkel szemben sem úgy lép fel az Önkormányzat, mint az tette a kérelmező nemzeti könyvespavilonjával. Megjegyzendő, hogy az Önkormányzat eddig nem fizette meg a bíróság felhívásának megfelelően a megítélt ügyvédi munkadíjat, illetve kérelmező újab kérelmeit válasz nélkül hagyja, azaz jogellenes mulasztásával igyekszik most megakadályozni azt, hogy kérelmező a pavilonját visszahelyezhesse arra a közterületre, amelyen mindig is állt. Az ügy tehát nem ért véget, miközben a kérelmezőt egyre nagyobb kár éri, hiszen korábbi nagy forgalmat biztosító helyszínen esett el az árusítás lehetőségétől, így a bevételkiesés megtérítése iránt az Önkormányzattal szemben kereset előterjesztésére fog sor kerülni.

13.

Packáznak Vácott a nemzeti könyvárússal

Magyar Nemzet, 2007. augusztus 2.

Évek óta nem árúsíthat nemzeti kiadványokat Vácott a Széchenyi utcában a Bogár és társa Bt. Bóth János Vác MSZP-s polgármestere és a helyi kormánypárti többségű önkormányzat ugyanis csaknem három éve nem ad közterület-használati engedélyt a cég pavilonjára, mondván a Fötér program keretében a Széchenyi utcában is közérdekű területrendezési munkálatok végzésére lesz szükség, ami a pavilon további működtetését nem teszi lehetővé. A dolog érdekessége, hogy mások a mai napig árúsítanak a környéken.

Borsodi

Elbírálatlan és jogszerűtlenül elbírált közterület-használati engedély kérelmek tömege tarkítja a váci pavilon-ügy történetét. Az évek óta húzódó perekkel tűzdelt vita hamarosan nyugvópontra juthat, mert Bóth János MSZP-s polgármester, illetve az érintett tulajdonos a közeljövőben tárgyalóasztalhoz ül. Az ügy egyébként

2004. június 1-én kezdődött, amikor a Bogár és társa Bt. szabályos adásvétel útján megvette Vácott, a Széchenyi utcában működő mobilizálható könyves pavilon tulajdonjogát. Itt a tulajdonos olyan árukat forgalmazott, amelyek a magyar nyelv, irodalom, művészet, történelem és a hagyományok ápolását és terjesztését segítik elő. A helyiek és a környékeliek csak "Nemzeti pavilonnak" hívták, és rendszeresen látogatták. A pavilon maga a város vezetése által korábban jóváhagyott megjelenésű "egyen-pavilon", amelyből több is található a városban, többek között ponyvaregényeket árúsít a Széchenyi utcában egy másik hasonló építmény is. Közel három éve, 2004. december 31-én azonban lejárt a tulajdonos, határozott időre szóló közterület-használati engedélye, amelynek meghosszabbítását a rendelet szerint a lejárat előtt legalább 15 nappal kellett kérni. A tulajdonos gondosan járt el, december 16-a helyett már november 29-én beadta kérelmét az önkormányzathoz. Az első fokon eljáró MSZP-s polgármester határozatával a közterület-használati engedély meghosszabbítása iránti kérelmet azonban elutasította, mondván a Fötér program keretében a Széchenyi utcában is közérdekű területrendezési munkálatok végzésére lesz szükség, ami a pavilon további működtetését nem teszi lehetővé. A pavilont 2004. december 31-én be kellett zárni. - A Széchenyi utcában semmiféle munkálatok nem kezdődtek sem akkor, sem máskor, más pavilonok vígan üzemeltek tovább, az utcai árusok minden akadály és figyelmeztetés nélkül pakolhatják ki jellegtelen papírdobozban rongyaikat, napszemüveg-tartó kereteiket és egyéb vitrinjeiket. - jegyezte meg az ügyvel kapcsolatban a Nemzeti Jogvédő Alapítvány jogi közreműködést ellátó ügyvédje. A kérelmező a polgármester határozata ellen fellebbezett, az eljárásra hatáskörrel Vác város képviselőtestülete rendelkezett, amely Bogár és társa Bt. fellebbezését egyéb visszasságok mellett ismét elutasította. Tette ezt annak ellenére, hogy a közérdek igazolására a tulajdonos aláírásgyűjtésbe kezdett, és 3 hét alatt 1080, azóta pedig több mint 2000 aláírást gyűjtött össze annak érdekében, hogy a pavilon fontos szolgáltatást nyújt, olyan árukat, termékeket forgalmaz ott a tulajdonos, amelyek máshol a közelben nem kaphatók.

A tulajdonos a Nemzeti Jogvédő Alapítvány által biztosított jogi közreműködéssel három fronton szállt harcba igazáért, egyrészt közigazgatási pert indított az önkormányzat ellen, másrészt próbára tette a jelenlegi kormányzat által életre hívott Egyenlő Bánásmód Hatóság ingerküszöbét, végül megkereste az ombudsmant is.

A közigazgatási perben a Pest Megyei Bíróság megállapította, hogy az önkormányzat eljárása jogellenes volt, a határozatokat hatályon kívül helyezte, az önkormányzatot magas összegű perköltség megfizetésére kötelezte. A bíróság döntése után a tulajdonos felhívta az önkormányzatot, hogy hozzon bíróság ítéletének megfelelő határozatot. Az önkormányzat azonban továbbra sem tágított határozott célja mellől, és a pavilon közben a helyszínről eltávolította, majd 2006. márciusában a képviselőtestület másodfokon is megismételte az elutasítást, így a kérelmező ismét perben volt kénytelen kikényszeríteni az önkormányzat jogszerű eljárását. A Pest Megyei Bíróság végül 2007. április 12-én hozott jogeros ítéletével ismételen hatályon kívül helyezte az önkormányzat határozatait, immár megállapítva azt is, hogy az önkormányzat megsértette az egyenlo bánásmód követelményét, és mindaddig megsérti, amíg más kereskedelmi egységekkel szemben sem úgy lép fel az önkormányzat, mint az tette a kérelmezo nemzeti könyvespavilonjával. Az ügy érdekessége, hogy más a helyzet a közismerten balliberális gondolkodású Furmann Imre által képviselt Egyenlő Bánásmód Hatósággal kapcsolatban, fogalmazott dr. Gaudi-Nagy Tamás ügyvéd, a Nemzeti Jogvédő Alapítvány kuratóriumi ügyvezetője. A hatóság egy jogtörténeti kuriózumnak is beillő határozatban utasította el a tulajdonos kérelmét, és arra hivatkozott, hogy egy betéti társaságot, mint amilyen a Tulajdonos is, nem illet meg a törvényi védelem, és vele szemben nem lehet helye diszkriminációnak. Az ügy bíróságra került, a tulajdonos keresetét azonban mind a Fővárosi Bíróság, mind a Legfelsőbb Bíróság elutasította.

A tulajdonos emellett megkereste az önkormányzat eljárása miatt az ombudsmant is, aki rövid idő után válaszában azt a tájékoztatást adta, hogy az önkormányzat eljárásának jogszerűségét a Pest Megyei Közigazgatási Hivatal vizsgálja. A felettes hivatal nem adott helyt a tulajdonos panaszának.

Bóth Jánost, Vác MSZP-s polgármesterét lapzártánkig nem tudtuk utólrni.

Dr. Gaudi-Nagy Tamás ügyvéd
kuratóriumi ügyvezető - Nemzeti Jogvédő Alapítvány